

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Christendommens Sandhed

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 117. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1826_444_2-txt-shoot-idm590/facsimile.pdf (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Om Christendommens Sandhed.

(Fortsættelse.)

Man burde vel forudsætte, at Ingen af os var saa vanfundig, han jo vidste, hvorledes den Troes-Behjendelses lyder, vi alle have tilfælles, saavel med hinanden, som med de christelige Missionærer, nu og da; men da nu omunder de, der løse andre Doger, sjeldent have læst deres lille Catechismus, da Troes-Behjendelsen, ved en stor Heiltogtelse, kun summarisk gientages ved Confirmationen, og da den, ved en endnu større, ikke altid høres lydlig over Daaben, tor jeg ikke undlade at inføre den, som den, lidt uagtsom trykt, men dog usorvænket findes i vor Alter-Bog.

Jeg troer paa Gud Sader almægtigste, Himmelens og Jordens Skaber!

Jeg troer paa Jesum Christum, Hans eenbarene Son, vor Herre, som er umbangen af den Hellige Aand, født af Jomfrue Marie, plæt under Pontius Pilato, korsfæstet, død og begraven, nedfoer til Helvede, opstod tredie Dag fra de Døde, opfoer til Himmelset, sidder hos Gud Saders Almægtiges høje Haand, derfra han skal igjen komme at domme levende og Døde!

Jeg troer paa den Hellige Aand, en hellig christelig Kirke at være, som er hellige Menneskers Samfund, Syndernes Forladelse, Legemets Opstandelse og efter Doden det evige Liv!

Dette er Behjendelsen, som giver sig selv det levende Vidnesbyrd for Venner og Biender, at den udtrykker de Christines ældgamle, over al Verden bekjendte Tro, og vil

Mogen gjøre dette Vidnesbyrd til Legn, da fremfore han et stortere, som benægter, at det var dens Tro, der fra Apostlernes Dage uafbrudt forplantedes med Daaben fra Stægt til Stægt og fra Folk til Andre; men det fortæller jo, at vi tale om Troen, ikke om Udrykkene, der, nære de fun udtrykke det samme Bogreb, er entrem ligegyldige, og maatte nødvendig afgælte, i det Mindste hvergang Troen forplantedes til et nyt Folk, der skulle befeste den paa sin egen Tongvaal. Det er facetedes ganzt rigtigt, at vi i den trode Troes-Artikel sige en hellig, christelig Kirke, hvor Catholikene sige en hellig, almindelig Catholik Kirke, men Ingen bliver den samme, da vi vaag begge Sider dermed vil udrykke Kirkens Enhed, hvorpaa Troen gaar, og hvortider det var vor Agt med denne, i Hørigt umodvendige, altfaa ulovlige, Forværding, at afslille os, hvilket den Catechismus, jeg endnu som Barn har lært, hvor det lød, en hellig almindelig, christelig Kirke. Egeledes have vi i denne Artikel indført Ordene "at være" for dermed at raafe Gud paa den tilsyneladende Dunkelhed, men da disse Ord til Lykke paa dette Sted ingen Ting siger, glor de aabenbar heller ingen Forandring.

Dette er da det Mester-Styfke af christelig Klogstab, hvorpaa Blenden, naar han vil beskrive Kirken, maa prøve sin, i det han streber at bewise, enten at den Tro strider mod uregtelige Sandheder, eller at den ikke er den christelige Tro, eller at Ingen mere har den Tro, saa Behjendelsen er hos os alle kun et tom Munds-Vær; men kan han, som jeg påstaar, ikke med al Verdens Visdom nogen af Delene, da skal han nodes til at indomme, der er endnu en historisk christelig Kirke til, som har Lov at udgive sin Tro for Sandheds-Tro, og at beregne sig paa Erfaringen om denne Troes Kraft og Uvisalighed, for derved

